

Originali prepisov so pri šolski in politični gosposki.

Krajni šolski svet sv. Kunigunde na Pohorju,
dne 14. marca 1886.“

Gospodarske stvari.

Znamenja dobre kokoši jajčarice.

Marsikatera gospodinja redi celo tropo kokoši okoli hrama, pa vendar ji primeroma premalo jaje po svojem številu nesejo. Vzrok te nedostatnosti pa leži v tem, da ne zna dobrih jajčaric od slabih razločevati. Le dobre jajčarice bi se morale za rejo obdržati. Zato hočemo tukaj nekaj znamenj dobre jajčarice našim gospodinjam povedati, da se znajo po njih pri izbiranju dobrih jajčaric ravnati.

Prvo znamenje je greben in pa brada. Kolikor bolj temno-škrlataste rudeče barve je greben in brada o času, kedar kokoši začno nesti, toliko boljše jajčarice so kokoši. Srednje in slabe jajčarice imajo bledorudeč greben in brado, ušesnice pa so umazano-belkaste in zažoltelo-roževito rudeče. Drugo znamenje je perje okoli zadnjega dela trupla. Kolikor bolj je to perje šopu podobno, ki je skoraj tako, kakor v ovet se razpuščajoča artišoka, toliko boljša jajčarica je kokoš; če je pa perje gladko in se trupla tesno drži, je to znamenje, da kokoš ni posebna jajčarica.

Ako se kokošim med pičo zadostivna množina otolčenih jajčnih lupin ali apna pomeša, tako to pomaga, da kokoši ne le rade jejo, ampak tudi da dva do trikrat toliko jaje nesejo. Dobro rejena kokoš more veliko jaje nanesti vendar pa tega ne more, če ji manjka snovi, iz katere se dela jajčna lupina, ko bi sicer njena hrana tudi prav redivna bila. Morala bi do cela prenehati jajca nesti, ko bi se le z brezapneno hrano in z vodo redila.

Sejmovi. Dne 9. maja v Arnožu. Dne 10. maja v Brežicah, v Podplatu, pri sv. Primonu, v Središču pa v Trbovljah. Dne 12. maja na Planini in v Slov. Gradcu. Dne 13. maja v Gradcu.

Dopisi.

Iz Maribora. (Majnikova veselica v dijaškem semenišču.) Na belo nedeljo smo v semenišču kaj veseli večer imeli. Predstojništvo semenišče je razposlalo načrt majnikove veselice, pri kateri so se menjale pesni in govori in glediščina igra. Okoli pete ure popoldne so počastili milostljivi knez in škof semenišče s svojim prihodom in kmalu se je zbralo okoli prevzvišenega gospoda lepo število

odličnih gostov. Zapazili smo več preč. gg. stolnih korarjev, častnega korarja, St. Peterškega, profesorje bogoslovja, ravnatelja c. kr. gimnazije in prof. verozakona na viši gimnaziji, nekoliko drugih duhovnih gospodov in večino bogoslovskega semenišča.

Pesni so nas vrlo zanimale; vendar so nam bolj dopadale pesni mešanega kora, kakor pa moški čveterospevi, temu pa se ni čuditi, — so pač še mlada grla. Odlično je prednašal sedmošolec J. O. Gregorčičevo pesen „Oljki“. Pesen pa je res sama na sebi tako izborna, da bi Gregorčič imel častno mesto med pesniki, če bi bil edino le to pesen stvaril.

Glediščna igra „lakomnosti krivda in poravnava“ je sploh sama ob sebi dobra igra. Gledišče naj bi človeka likalo in njegovo srce blažilo: take vrste igra je gotovo imenovana igra. In kako lepo so jo mladi dijaki igrali; bilo jih je veselje gledati in poslušati. Pred vsemi pa se nam je prikupil, kakor hitro je stopil na oder skopuh — šestošolec J. St. — Kar ga je od nog do glave — vse ga je bilo polno skopuha. Tako je bil lakomen, da se svoje lastne matere ni usmilil, ampak reva je prav gladú morala umreti. Njena smrt skopuhu srce zgane. Od zdaj se ne posti več iz lakomnosti, ampak pokori se za svoj greh, in prihranjeni denar obrača v prid revežem. Ko umira, sporoči vse svoje premoženje sirotišču. Tudi skopuhov strežnik šestošolec J. J. je bil prav na svojem mestu. Mil. knez in škof so izurjenost dijakov pohvalili in se preč. predstojništvu zahvalili za veseli večer, katerega jim je pripravilo. Ob enem so dijaško semenišče povabili prilično majnikovega izleta na svoj grad Windenau. Tudi mi smo preč. predstojništvu semeniščemu hvaležni za zabavo.
B.

Iz Ivanjec pri Negovi. (Krivo dolženje.) Vsem častitim bralcem nam zelo priljubljenega „Slov. Gosp.“ bode znan dopis: „Iz Negove“, cerkvena priloga šte. 16. t. 1. Zelo nerad mešam že skoraj pozabljeno stvar iz nova. Ali ker so me mnogi obdolžili, da sem jaz pisatelj onega članka, in mi za to celo s tepe-njem žugali, sem prisiljen, prositi slavno uredništvo, naj ono blagovoli odgovoriti, ali sem jaz res pisatelj dopisa iz Negove šte. 16. ali ne? — (Niste. Ured.) Vas pa vse, kateri ste me tega obdolžili, uprašam, kako vam je bilo mogoče to storiti, ker veste, kakošnje nasledke ima tak sum pri nas?! Sem že enkrat sam jih okusil. Ali sem morebiti koga kedaj osebno razžalil? Ali iz česa sklepate, da sem jaz ravno ta pisatelj? Morebiti, ker sem že enkrat kaj tacega pisal? To vas pa zelo moti in ste celo pozabili, da ide lisica samo enkrat na led. In poleg tega je dopis od Negove in ne iz Ivanjec, moje domovinske vasi. Sedaj, mislim, boste

dovolj prepričani, da ste me zastonj obsojevali in marsikateri celo preklinjali.

Iz Pake. (Sadjerejsko društvo. — Prvo sv. obhajilo.) Prav lepo je gledati sadna drevesa, katera pri nas zdaj kaj lepo cvetó ter krasni duh razprostirajo na vse strani. Ptičice po njih mično prepevajo in ž njih marljive bučele sladko strd nabirajo. Nadejamo se, ako Bog da, veliko sadja; pa še več v prihodnjih letih, ker se pridno goji mlado sadno drevje. — Za vse to pa se imamo zahvaliti v prvi vrsti našemu častivr. gospodu kaplanu. Šo še sicer kratek čas pri nas, ali moremo reči, da so že prav veliko dobrega nam v prid izvršili. Tako so na primer „sadjerejsko društvo“ oni spravili na noge in kakor imajo veselje in skrb za mlado sadno drevje, tako in še v večej meri pa skrbé tudi za naše mlade otroke v šoli in povsod; preskrbeli so v velikem trudu in podučili okoli 70 otrok, da so na belo nedeljo pristopili v veliki pobožnosti k prvemu sv. obhajilu. Bodi toraj našemu častivrednemu g. kaplanu, za vse to lepa in srčna zahvala izrečena in Bog daj, da bi radi še dolgo med nami ostali.

Od sv. Andraža v Leskovcu. (Iz pred naše pošte.) To je živa resnica, da je naše slov. ljudstvo sila potrpežljivo. Tega se pri nas prepriča človek, kedar mu koli drago. Imamo pošto, toda mož, ki jo ima v rokah, gleda bolj na svoj „geschäft“, kakor pa na to, da ustreže ljudem, ki imajo kaj opraviti s pošto. Celi teden ležé pisma na pošti in če pride nedelja ter bi ljudje radi izvedeli, je-li za-nje kaj na pošti, naš poštar nima časa pogledati v svoje poštne predele, da bi jim povedal, je-li kaj ondi za-nje. Osorno se zadere na-nje, češ, da nima časa za to, njemu je „geschäft“, trgovina prva, za tem še le pride pošta. Ali stoji pa tako pravilo v poštah ravnilih, tega jaz sicer ne vem, toda dozdeva se mi, da bi v njih tako ne stalo. Za našega poštarja je trgovina v resnici „geschäft“ prva, mi mu tega tudi ne jemljemo za zlo, toda treba mu bo vse eno, da ima za pošto vsaj gotove ure in sicer take, o katerih pridejo ljudje lahko pogledat, kaj da bi ondi za-nje bilo. Za to ga tudi prosimo. R. Č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Bilo se je govorilo, da dobimo o veliki noči trgovinskega ministra za pisanko, toda ni se vresničilo, baron Pusswald nadomestuje ga še naprej in nič se ne ve, kedaj in kdo postane minister. — Državni zbor se je včeraj, dne 5. maja, sešel, gotovo pa je še več poslancev manjkalo in na dnevnem redu so bile le manje stvari, tako odobrenje devetero novih volitev in rešenje nekaterih prošenj, pri teh se je več poslancev oglasilo.

Jutri, v petek dne 7. maja, pride v razgovor načrt postave gledé zavarovanja delalcev pri nezgodah. — Vlada skrbi s sedanjo večino drž. zbora veliko za delalce, vendar pa so ji ti malo hvaležni, na večih mestih so ji te praznike dali opravka. V Gradcu so imeli dne 27. aprila neko zborovanje, a v tem so se godile razprave toliko burno, da je moral vladni komisar seči za vajeti ter je nazadnje zborovanje razpustil. Delalci pa so ga zato precej „nadevali“ in se jim je z vso silo še strgal iz rok. Njih dalje razgrajanje pa je veljalo potem vitezu bauernvereina — Schönererju. — Iz prisilnih delalnic imajo po novih naredbah upravnega ministerstva hoditi jetniki na delo iz mesta. Na Igu pod Ljubljano, kjer se dela nova cesta, je že 60 tacihi ljudi na delu. Tako je prav. Za take ljudi je težko delo najbolje in povrh ne kratijo drugim obrtnikom, kakor se je to dosegmal godilo, zaslužka. — Koroški dež. predsednik, baron Schmid-Zabierow, vrnil se je z Dunaja v Celovec a kmalu je odrinil na Gorenje Koroško, ogledat popravljanja Dravinih bregov. — Volitve v mestni zastop v Celovcu vršé se vse na ljubo sedanjim mestnim očetom, agitacija nekaterih novih mož zoper nje torej ni kaj izdala. — Na belo nedeljo so imeli bauernvereinovci v Grabštanju zborovanje, kaj so vse sklenili, tega še ne vemo, a z eno točko se strinjamo z njimi, s to namreč, da si naj dežela osnuje svojo zavarovalnico proti škodi po toči. — Dirke na Rojicah pri Gorici so končali, gledalcev je bilo sicer prvi den veliko, drugi den pa skoraj nič in si bode dotični odbor premislil, preden še bo kako dirko osnul. — Msg. dr. Valussi, stolni prošt v Gorici, pride za škofa v Trijent. pravijo, da je učeni gospod kakor navlašč za to mesto. — V Kopru je bilo na veliko noč pretepavanje med oficirji pa mestjani. Zadnji so prve napadli v sobi, katero so si za-se pridržali. Zakaj pa so jih napadli, se ne ve a oficirji so nekaterim gorke dali po kožu, vrh tega pa so jih vteknilo še v luknjo. — C. kr. gimnazija v Pazinu (nemška ka-li?) neha s koncem šol. leta, a začne se taka v Pulju na morju. Tega so italijanski rogovileži sami krivi. V Pešti so imeli v nedeljo tamošnji delalci velik shod in vzprejeli so v njem prošnjo, naj bi se tudi njim dala volilna pravica, češ, da plačujó davek v denarju in krvi — morebiti več kakor drugi stanovi. — Minister prava dr. Pavler je umrl. Mož je bil prav pravičen in zavoljo tega nekaj časa sem judom hud trn v peti. — Na Poljskem je za Stryjem pogorelo še mesto Lisko in železniška postaja Tysmenica. Mnogim se dozdeva, da je hudobna roka kriva teh požarov. — Minister Kallay potuje po Bosni, sedaj je v dolnji Tuzli in vzprejema deputacije tamošnjih prebivalcev.